

09-11-2014 Antonius van Padua

+ Straks, bij de communie, zullen we zingen over een plek voor de Enig Ware: 'ik zal in mijn huis niet wonen voordat er gerechtigheid is, ik zal er niet thuis zijn totdat God er wonen kan'. Het is een echo van wat wij vandaag lezen in de Schrift. Het gaat daar over de tempel. Wat is dat voor een plek? Voor de profeet Ezechiël is dit een bijzonder huis waar levend water stroomt. Voor de evangelist Johannes is het een ruimte die niet verkwanseld mag worden door handel en winstbejag. Vanwaar deze aandacht voor de tempel, voor de plaats waar het mysterie van het leven wordt gevierd? De liturgie van vandaag besteedt daar aandacht aan omdat, zomaar in de rij van zondagen door het jaar, het hoogfeest wordt gevierd van de kerkwijding van Sint Jan van Lateranen. De Sint Jan van Lateranen in Rome is de bisschopskerk van de paus als bisschop van Rome en als zodanig de voornaamste rooms katholieke kerk.

Kyrie   *Gloria*

Gebed

Scheppende God, U hebt ons gemaakt tot levende bouwstenen van uw Kerk. Beadem ons met de Geest van uw liefde, woon in ons, sterk ons, opdat wij uit kracht van uw naam bijdragen aan een wereld waar recht wordt gedaan. Zo bidden wij door Jezus Christus, Uw zoon, onze broeder. Amen.

Ezechiël 47: 1-2, 8-9, 12

Johannes 2: 13-22

Overweging

Waarom hier, en op alle plekken in de wereld waar een rooms katholieke liturgie wordt gevierd, ons bezig houden met een kerk van steen, de Sint Jan van Lateranen? Inderdaad zij is indrukwekkend mooi en groot. Zij is hoger in rang dan de Sint Pieter in Rome. Zij is de kathedraal, de bisschopskerk van de paus. Op haar gevel staat in het Latijn de tekst: allerheiligste kerk van Lateranen, van alle kerken van de stad en van de wereld is zij de moeder en het hoofd. De geschiedenis heeft dat zo bepaald, maar wat hebben wij ermee?

Wat hebben wij ermee? Die vraag is gerechtvaardigd, want hoe indrukwekkend het bouwwerk ook is, -wij lazen het zojuist in de Schrift - het gaat om een gemeenschap van mensen daar en hier. Het gaat om al die plekken waar mensen samen komen in het huis van God en van de mensen. In die zin staat de Sint Jan van Lateranen, de Sint Pieter in Rome, de Sint Jan's kathedraal in Den Bosch op dezelfde hoogte als een grote hut op de Salomons eilanden of een

schuilkelder in China waar mensen samenkomen om de gedachtenis aan Jezus Christus levend te houden. Zo is het met de Maria Geboorte of de Antonius van Padua in Nijmegen: het gaat om plekken waar mensen van goede wil samenkomen om levende stenen te worden voor de opbouw van een wereld in waarheid en vrede.

Ik kan het niet beter verwoorden dan het staat op de website *AvPNijmegen.nl*. ‘De kerk zonder toren aan de Groesbeekseweg is het huis van de parochie H. Antonius van Padua. Een bonte verzameling mensen rond het goede nieuws van Jezus Christus. Elke week komen we bij elkaar om stil te zijn, te luisteren, te bidden, te zingen en te vieren dat God nabij is. Maar ook om elkaar te ontmoeten, in lief en leed. Kerk-zijn en kerkgebouw hangen bij de Antonius van Paduakerk nauw met elkaar samen. God ontmoeten vraagt om aandacht, sfeer, stilte. Het kerkgebouw helpt daarbij’.

Dit is een visioenachtige tekst. Niet zo bloemrijk als het visioen van Ezechiël in de eerste lezing, maar het lijkt erop. Daar brengt een engel Ezechiël naar de drempel van de tempel en hij ziet daar water opwellen. Overal waar dat tempelwater stroomt wordt het land vruchtbaar en de mensen worden gezond. Een heilzame bron.

Kunnen wij dat herkennen als visioen (zo zou het kunnen zijn) en als constatering (zo is het)? Laten we in elk geval het visioen hoog houden, want waar het visioen ontbreekt verwildert het volk. Wij mogen ons spiegelen aan het visioen, want wij hebben een leidraad nodig, een lange adem voor de toekomst. Zo mag onze kerk ook zijn: een plek waar levend water stroomt, waar wij de handel even vergeten en het bewustzijn ontwikkelen dat de echte kerk is opgebouwd uit levende stenen. Het evangelie leert ons dat Jezus de tempel zo beschouwt. Hij jaagt de handelaars en geldwisselaars weg. Dat gaat natuurlijk niet zonder slag of stoot. De Joden vragen hem: ‘welk recht heb je om dit te doen?’ Hij antwoordt: ‘breek deze tempel af en in drie dagen zal ik hem doen herrijzen’. Er staat dan: ‘Jezus echter sprak over de tempel van zijn lichaam’. Daar gaat het om, niet om het stenen gebouw, maar om de levende stenen die er bij elkaar komen.

Dat is zo voor de Sint Jan van Lateranen die daar staat als een symbool voor heel de wereldkerk. Dat is zo voor de Antonius van Padua die hier staat als symbool voor de buurt. Het is goed het feest van de kerkwijding te vieren om niet te vergeten waartoe wij in de kerk bij elkaar zijn.